

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DKRM-140-243(8)/14

Warszawa, 14 stycznia 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo łowieckie
oraz niektórych innych ustaw
(druk nr 2970).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Środowiska do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Ewa Kopacz

Stanowisko Rządu
do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz niektórych
innych ustaw
(druk sejmowy nr 2970)

I. Celem poselskiego projektu nowelizacji ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, z późn. zm.) jest wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. akt P19/13, w którym TK uznał, że art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013 r. poz. 1226 oraz z 2014 r. poz. 228) jest niezgodny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, przez to, że upoważnia do objęcia nieruchomości reżimem obwodu łowieckiego, niezapewniając odpowiednich prawnych środków ochrony praw właściciela tej nieruchomości. Ponadto projektowana ustawa zawiera zmiany, których celem jest dostosowanie delegacji ustawowych niezawierających wytycznych, do wzorca określonego w art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Jednocześnie ze względu na złożony przez Prokuratora Generalnego wniosek do TK (sygn. U 3/13) o stwierdzenie niezgodności niektórych przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz. U. nr 61, poz. 548, z późn. zm.) z art. 43 ust. 3 - Prawo łowieckie oraz z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, do projektowanej ustawy przeniesione zostały zakwestionowane przez PG przepisy ww. rozporządzenia.

II. Odnosząc się do projektowanej ustawy, należy w pierwszej kolejności zauważyć, że w celu wykonania przywołanego wyroku TK podjęte zostały prace legislacyjne nad rządowym projektem nowelizacji ustawy - Prawo łowieckie. 17 grudnia 2014 r. projekt ten, ujęty w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów pod numerem UD165, przekazany został do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania.

Podkreślenia wymaga także, że projekt poselski, w przeciwieństwie do projektu rządowego, nie wykonuje w pełni przedmiotowego wyroku TK. Z uzasadnienia do wyroku wynika bowiem, że zdaniem Trybunału o niekonstytucyjności art. 27 ust. 1 Prawa łowieckiego przesądza nie tylko brak jakichkolwiek prawnych form udziału właścicieli nieruchomości w procesie tworzenia obwodów łowieckich obejmujących te nieruchomości, lecz także brak mechanizmów umożliwiających właścicielom wniesienie sprzeciwu ze względów światopoglądowych wobec wykonywania polowania na ich nieruchomościach.

Na uwadze należy mieć także, że TK w przywołanym wyroku zakwestionował brak konieczności informowania właścicieli nieruchomości o polowaniach, zarówno zbiorowych, jak i indywidualnych, które zostaną na nich przeprowadzone. Tymczasem projektowana ustawa przewiduje obowiązek informacyjny jedynie w odniesieniu do planowanych polowań zbiorowych, co także stanowi niepełne wykonanie wyroku TK.

Poważne wątpliwości budzi również projektowany art. 9 ust. 1a, zgodnie z którym w celu ochrony upraw i płodów rolnych przed wyrządzeniem szkody przez zwierzynę dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich oraz właściciele lub posiadacze gruntów bez konieczności uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 9a (zezwolenie wydawane przez marszałka województwa na odstępstwo od zakazu płoszenia zwierząt łownych), mogliby stosować produkty i urządzenia do odstraszenia zwierząt. Ochrona zwierzyny, realizowana między innymi poprzez zakaz jej płoszenia, jest podstawowym celem łowiectwa oraz elementem gospodarki łowieckiej – art. 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 3 pkt 1 i art. 4 ust. 1 Prawa łowieckiego. Z tego względu wszelkie odstępstwa od tego zakazu

powinny zostać dokładnie określone w przepisach tej ustawy. Wymogu tego nie spełnia projektowany przepis, przez co może być on nadużywany w praktyce, co przy braku jakiegokolwiek kontroli nad wykonywanym na jego podstawie płoszeniem, może z kolei wyrządzić poważne szkody nie tylko wśród zwierząt łownych, lecz także wśród gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową. Z powyższych względów za uzasadnione można uznać wątpliwości, czy projektowany przepis nie narusza art. 74 ust. 1 Konstytucji, nakazującego władzom publicznym prowadzenia polityki zapewniającej bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Z kolei z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego wątpliwości budzi projektowany art. 42 ust. 8b i 8i. Uznanie broni krótkiej za broń myśliwską dopuszczoną do dostrzeliwania postrzazków wiąże się bowiem z ułatwieniem dostępu do tej broni. Ponadto wątpliwości budzi, czy użycie broni krótkiej ułatwi dostrzeliwanie postrzazków i będzie bezpieczne dla wykonujących polowanie. Dostrzelenie rannej zwierzyny, leżącej albo będącej w ruchu, jest bowiem skuteczniejsze przy użyciu broni długiej, do której używa się zazwyczaj pocisków o dużej sile obalającej.

Za bezzasadne należy także uznać projektowane zmiany właściwości organów w zakresie art. 8 Prawa łowieckiego. Nałożenie na ministra właściwego do spraw środowiska obowiązku rozpatrywania odwołań od odmowy zatwierdzenia rocznych planów łowieckich oraz zatwierdzania wieloletnich łowieckich planów hodowlanych wiąże się bowiem, ze względu na liczbę obwodów łowieckich (ponad 4700) z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w urzędzie obsługującym tego ministra i tym samym z dodatkowym obciążeniem budżetu państwa. Ponadto centralizacja zadań w tym zakresie nie będzie sprzyjała szybkości prowadzonych postępowań administracyjnych, co może negatywnie wpłynąć na gospodarkę łowiecką, którą prowadzi się jedynie na podstawie zatwierdzonych planów.

Ponadto, projektowany art. 8 ust. 3f Prawa łowieckiego nakłada na wójtów (burmistrzów i prezydentów miast) obowiązek podania projektu rocznego planu łowieckiego do publicznej wiadomości oraz zebrania uwag podmiotów mających nieruchomości gruntowe w obwodzie łowieckim, którego plan dotyczy, przed wydaniem opinii do tego planu. Oznacza to nałożenie na gminy dodatkowych obowiązków. Jednocześnie zgodnie z art. 2 – 4 projektowanej ustawy obniżeniu o wartość ustalonego dla danej gminy czynszu dzierżawnego w przeliczeniu na 1 ha ulegną podatki należne gminom, to jest podatek rolny, leśny oraz od nieruchomości. Oznacza to, że nałożenie na gminy nowych obowiązków wiązać się będzie z równoczesnym zmniejszeniem ich dochodów, które zdaniem Rządu nie znajduje uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe, Rząd proponuje zawieszenie prac nad projektem poselskim oraz procedowanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie.